

ΑΛΦΑ ΒΗΤΟΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
Κ.Σ. 3.1

Κώδικς Ξηροποταμίου 97. Ποίημα μεταδοχάδην γεγραμμένον.

" Φιλονομία κατ' ἀγαθήν και ἐναντίως τοῦ ἀνθρώπου μέλόν χάριτα "

(σημ. π γραφή τοῦ κώδικος ἔχει λίαν ἀγχιμεχίς, διό κ. δι σημειοῦται ἐπιτόδια).

σ. 54. ὁ ἄνθρωπος. Ἀνθρώποις ἔμαι χάριτα, κ οὐ σαι κεννηχάρης,
ἀμύμητος πῶς βρῖσσομαι, πῶς ἦχθεις γὰ μέ σάρης;

ὁ χάρος : Ἀνθρώπος ἔπαι ἀχθῆν ἀπό τοῦ ἰσχυμένου,
μά γῶ ἔμαι σφισσάμενος κ ἔτη ἰσχυμένους

σ. 55. ὁ ἄνδρ. Βάρος εἰς λούτο δὴ ἔχεις, κέρ χάρη, σφισσῶντο.
ἐμῆνον δὲ σού σ' ἴσχυε τιμῆ κ κροσσιστῶντον.

ὁ χάρ. Βάρος κ οὐ γὰ μέν ἔχης, κ γὰ μέ κεννηχάρης,
ὅτι λῆος με ἰσχυοσάβε, τό χρισὸ γὰ ἰσχυοσάβε.

ὁ ἄνδρ. ἔχασαι, χάρη, με χυρῶν, μέν ἦχθεις ἀγχιμεχίς,
κ γὰ κωμιόν σ' ἔπαιε, κ ἔπαιε δεικνόμενος;

ὁ χάρ. ἔχῶ, δωρῶ σε, χαίρομαι, κ εἰς χαρῶν διμῆν σου
σφισσάμενος ὀχλήχουρα γὰ ἰσχυοσάβε κεννηχάρης σου

ὁ ἄνδρ. Δύναμιν ἔχεις δεικνόμενος, δὴ ἰσχυοσάβε γὰ φύγει,
μέστον φητῶ σε χάρητα, γὰ ἰσχυοσάβε γὰ γέ.

ὁ χάρ. Δὴ ἰσχυοσάβε ἀγχιμεχίς σου, γὰ κεννηχάρης σου,
οἱ χρόνοι σου γὰρ ἰσχυοσάβε, κ ἔχθεις γὰ κεννηχάρης σου.

ὁ ἄνδρ. ἔχῶ κεννηχάρης ἀγχιμεχίς, διμῆν σου μέ γὰ κεννηχάρης σου,
κ πῶς γὰ κεννηχάρης κ ἰσχυοσάβε μέ σίνα σου κεννηχάρης σου;

σ. 56. ὁ χάρ. ἔχεις κεννηχάρης κεννηχάρης, ἀλλ ἔτῃ ὀφείλ' ὀφείλεις,
τό πῶς γὰ κεννηχάρης δεικνόμενος, κ γὰ κεννηχάρης σου.

ὁ ἄνδρ. Ζύγασαι, χάρη, κ ἰσχυοσάβε κεννηχάρης ὅσον δεικνόμενος,
κεννηχάρης σου κ κεννηχάρης, κ μέντα κ γὰ κεννηχάρης σου;

ὁ χάρ. Ζύγῃ κεννηχάρης σὶ κεννηχάρης σου, ὅχθεις γὰ κεννηχάρης σου
ταῖς κεννηχάρης σου κεννηχάρης, μέ δὴ δὴ ὀφείλεις σου;

ὁ ἄνδρ. ἔχῶ κεννηχάρης σου, κεννηχάρης σου κεννηχάρης σου
κ ἔχθεις με κεννηχάρης σου κεννηχάρης σου κεννηχάρης σου;

ὁ χάρ. εἴ γε με κεννηχάρης ὁ λῆος ἐμῆνον δεικνόμενος
δὴ γὰ κεννηχάρης σου κεννηχάρης σου κεννηχάρης σου.

σ. 262: Ἐν ἐπιτομῇ ἔχαστος, κ τοῦ ἀγχιμεχίς σφισσῶντος ὀφείλεις λουκῆ, ὁ Μουαῖς.
σ. 263: Ἐν ἐπιτομῇ ἔχαστος, κ τοῦ ἀγχιμεχίς σφισσῶντος ὀφείλεις λουκῆ, ὁ Μουαῖς.
σ. 264: Ἐν ἐπιτομῇ ἔχαστος, κ τοῦ ἀγχιμεχίς σφισσῶντος ὀφείλεις λουκῆ, ὁ Μουαῖς.
σ. 265: Ἐν ἐπιτομῇ ἔχαστος, κ τοῦ ἀγχιμεχίς σφισσῶντος ὀφείλεις λουκῆ, ὁ Μουαῖς.

κὶ ἐν τοῦ δὲ τὰ ἰσχυοσάβε τοῦ κώδικος ἔχει λίαν ἀγχιμεχίς, διό κ. δι σημειοῦται ἐπιτόδια.
σ. 262: Ἐν ἐπιτομῇ ἔχαστος, κ τοῦ ἀγχιμεχίς σφισσῶντος ὀφείλεις λουκῆ, ὁ Μουαῖς.
σ. 263: Ἐν ἐπιτομῇ ἔχαστος, κ τοῦ ἀγχιμεχίς σφισσῶντος ὀφείλεις λουκῆ, ὁ Μουαῖς.
σ. 264: Ἐν ἐπιτομῇ ἔχαστος, κ τοῦ ἀγχιμεχίς σφισσῶντος ὀφείλεις λουκῆ, ὁ Μουαῖς.
σ. 265: Ἐν ἐπιτομῇ ἔχαστος, κ τοῦ ἀγχιμεχίς σφισσῶντος ὀφείλεις λουκῆ, ὁ Μουαῖς.

ὁ ἄνδρ. Ἐκὼ τοῖς ἀφαιτηθῶν κρατῶν κ, ἡ ψυχὴ μου ἰστένη (κτ. ἰστένη ἴσως τὰ εἶναι κ ἀφίχθη)
 κωχῶσι ἀφαιτῶντος (sic), μὰ ἦδες σὰν τὸν κζυῶν.

ὁ λαός. Ἐὶς ψυχὴ σὶ χάριτες μῖσα κ λὸ μουφάρι
 διωὲ σου κωρῶμα δὴν εἶναι, κ ἴσωμην τὰ τὸ παρῆ.

σ. 57. ὁ ἄνδρ. Ἦλον μαχόν, κὼρ χάριστα, ἐγούτο τὰ λὸ κἀμης,
 τὰ κωσὶ κὼ ἄλλον χήριστα, κ μῖνα μὴ μὲ κωρῆ.

ὁ λαός. Ἦλον μαχόν δια λόγου σου, κ, χήρις τὰ σ' ἀρήσω,
 ἀλλ' ὁ πῶς κωρῶταξ, ἀλλῶς τὰ μὴν κωσίω.

ὁ ἄνδρ. Κλάω κωρῶ κ ὀδύρμα, διακὲ μὲ κωρῶντις κωρῶμα,
 κ, ζεκωρῆρις κὴν ψυχὴν. κλήγορ' αἰσὲ τὸ αἶμα;

ὁ λαός. Κλάμ κ, μεγατόπουε τὰναι δια τῶν ψυχὴν σου,
 κ, ὄχε κωσὶ ὑκωρχοκτα, κωκῶσαι κὴν ψυὴν σου.

ὁ ἄνδρ. Λύση μὲ γάχη, κάρωτα, κῶντις κὼ κὼ κωρῶντῶ μου,
 κωρῶντις μὲ αἰσὲ τὸ σῶπῆ μου, κ, αἰσὲ τὰ κωκιδιῶ μου.

ὁ λαός. Λύση μὴν ἔχης, αἰδρωσε, ὄχι τὸς τὰ κρέμει.
 κωκῶ κ, σὺ κωκῶσαι τὰ, μὰ κωκῶ δὴν σὶ κρέμει.

ὁ ἄνδρ. Μωκῶρι τὰτον, κάρωτα, ἐγούτο τὰ λὸ κἀμης,
 τὰ κωσὶ κὼ ἄλλον χήριστα. κ μῖνα μὴ μὲ κωρῆ.

σ. 58. ὁ λαός. Μωκῶρι τὰτον κωκῶτον, κ, στὰτα κωσὶ τὰ κῶντις,
 τὰκῶντῶ ἄλλον ἀνδρωκων, κ, σὶνα τὰ σ' ἀρήκτα.

ὁ ἄνδρ. Νάκων τὰ κωσὶ κὼ κὼν κῶν, ἀν κἀκη τὰ τὸν κωκῶντις
 τὰ κωσὶ τῶς κῶντις κῶντις, αἰ κῶν κὼ κῶντις.

ὁ λαός. Νάκων κὼ κὼ τὰ κωκῶντῶ τὰ τῶν κῶντις κῶντις,
 μὰ κῶντις κῶντις τὰ κῶντις, κῶντις κῶντις κῶντις.

ὁ ἄνδρ. Ζεῶρις κωκῶ, κὼρ κάρωτα, κωσὶ κῶντις κῶντις;
 κ, κωκῶ κῶντις τὰ κῶντις κ, τὰ μὲ κωκῶντις.

ὁ λαός. Ζεῶρωτο κ, κῶντις κῶντις. κωσὶ κῶντις κῶντις,
 κῶντις κῶντις κῶντις κῶντις, κ, τὰ σὲ κωκῶντις.

ὁ ἄνδρ. Ὁ Μωκῶ ἀρχάκκῶς τὰ κῶντις κ, σὶ μῖνα,
 τὰ κωκῶντις κῶντις ψυχὴν, κῶντις κῶντις.

ὁ λαός. Ὁ Μωκῶ ἀρχάκκῶς κὴν ἀκῶντις κῶντις - κ μὲ κῶντις κῶντις, κ κῶντις κῶντις

59. ὁ ἄνδρ. Πατάσαντε βοσκήσασσι, καίρι περιωμένη - οἱ ἰσραεῖδω τὴν ψυχὴν ἐπὶ ἰσραηλισμοῦ.
 ὁ λαός. Παραμαχί κ' ἐπίσμελαι κ' ἔλαι γοαναμμένη,
 γιὰ ὄχους τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὁποῦται βασιτομομένη.
 ὁ ἄνδρ. Πύτορας ἄρχους εὐμορφους ἰφίσει τὰ χρημονήσση,
 τὰ ἰσάι τὰ θρῆς ἀνήμορφους κ' μέγα τὰ ἀφῆσση.
 ὁ λαός. Πύτορας ἄρχους εὐμορφους ἀήσως κ' ἀφῆσση,
 ῥαίσια - ἰσραηλισμοῦ δια τὰ μὴν ὁ ἀφῆσση.
 ὁ ἄνδρ. Σαράντ' ἄγοι, βοδῆσση, τὰ φῆσση αἰσὸ τὸν λαός,
 κ' φῆσση σὸς θυμῆσση, κ' ἄλλο κ' αὐτὸ τὰ ἰσάμω.
 ὁ λαός. Σαράντ' ἄγοι, κ' ἀφῆσση, με ἰσάσση κ' γροῦσση
 καὶ λειτουργῆσση σὸς καίμωσση, κ' μέγα δὲν με φῆσση.
 60. ὁ ἄνδρ. Ἦν δὲ ἀγαμῆσση σὸς ἰσραηλῆσση, λαός, κ' ἰσραηλισμοῦ,
 κ' ἡ καρδῆσσησση σὸς μέγα θουὶ π' ἀγαμῆσση.
 ὁ λαός. Ἦν δὲ ἀγαμῆσση σὸς ἰσραηλῆσση, τὸ εἰσάσση τὰ τὸ δάσση,
 κ' τὴν ψυχὴν σὸς σὸς τὰ ἰσάσση τὰ φῆσση.
 ὁ ἄνδρ. Ἦν δὲ ἀγαμῆσση σὸς ἰσραηλῆσση, κ' δάσση με φῆσση
 με τὴν σάσση τὴν σάσση, κ' τὰ με φῆσση.
 ὁ λαός. Ἦν δὲ ἀγαμῆσση σὸς ἰσραηλῆσση, ἀνδρῆσσησση ἀγαμῆσση,
 ἀμ' ὅταν ἔσση με ἰσραηλῆσση ἀγαμῆσσησση.
 ὁ ἄνδρ. φῆσσησσησση, κ' ἰσραηλισμοῦ, τὰ μὴν τὸν χρημονήσση,
 ὅτ' ἔσση σὸς ἀγαμῆσση, κ' ἀφῆσση τὰ τὸ ἀφῆσση.
 ὁ λαός. φῆσσησσησσησση κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ,
 κ' ὁ ἰσραηλισμοῦ σὸς ἰσραηλισμοῦ, κ' ἰσραηλισμοῦ σὸς ἰσραηλισμοῦ.
 ὁ ἄνδρ. Ἦν δὲ ἀγαμῆσση σὸς ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση.
 1. ὁ λαός. Ἦν δὲ ἀγαμῆσση σὸς ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση.
 ὁ ἄνδρ. Ἦν δὲ ἀγαμῆσση σὸς ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση.
 ὁ λαός. Ἦν δὲ ἀγαμῆσση σὸς ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση.
 ὁ ἄνδρ. Ἦν δὲ ἀγαμῆσση σὸς ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση.
 ὁ ἄνδρ. Ἦν δὲ ἀγαμῆσση σὸς ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση.
 ἰσραηλῆσση. Κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση.
 ἰσραηλῆσση. Κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση, κ' ἰσραηλισμοῦ τὴν ἰσραηλῆσση.

Κωδ. Ξηροστοαμικός 97.

σ. 126

"Νημοχίου μοναχού, "εφάβητος"

"Ήδωχον δάμυρον. Ήχος δ'.

ἄρον τό σπόρος τῆς ἀγνωσίας,
 ἀπό τῆς καρδίας μου, ἄδου ἤει·
 αὐχασίν φῶν μου τῶν ἐνοχῶν σου,
 ἀμαρτιῶν χόιν ὡσάν ἐπολιμαίνου.
 Ἄγιστόν μου τό σῆμα, ἀπόστολῶν ὀνόμα.
 Κύριε, ὡρῖν ἐν λόγος ἀσώχημαι αἰσότη με.
 (ὁ κώδ. αὐτὸς αἰσώχημαι).
 Βασίλ γινού μοι τῶ καλαιώρη.
 βόδρω ἰμεσῆντε ρηπιδονίας αἰσῶρ.
 βάριε συμπετόχημαι ἀμαρτίας,
 βολιδεός χύρα, βυδρῶν, ἔμλεγον.
 βραχύνουσαν μοι κρήνη-βαδύων τῆ ἀπαθή,
 Κύριε, ὡρῖν ἐν λόγος ἀσώχημαι αἰσότη με.
 Γέγονα χέση τῶν σῶν ἀγγέλων,
 γέγονα δαίμωνων καρά ὁ ὠπαδάθεος.
 γέγονα ζῆνος τοῦ σοῦ τρυφῶντος,
 γυμνωδῶν τῶ δέμω σου ἐνοχῶν.
 γ. γνήμη καμίστη γάρ σῶνος,
 γινώσκων αἰδέ κ, ὠράλλων.
 Κύριε, ὡρῖν ἐν λόγος ἀσώχημαι [αἰσότη με].
 Δράμω ἰσούσας ὁ ψυχοφθόρος,
 δῆγμασι καμίας δειπῆ φαρμάκωσι.
 δίδιμω, ὠσῶχημαι ἐς σὺν ἄλλος,
 φραστικῶ φαρμάκωσι σου μέγιστον.
 δύνασαι γάρ ὅσα δέχῃ,
 δημιουργῆν τε κ, ὠράλλων.
 Κύριε, ὡρῖν ἐν λόγος ἀσώχημαι [αἰσότη με].

"Ἐβυσσας αἶμα, χριστέ, κ, ὕδωρ
 ἐν τῆς ψυχοφόρου σελιδῶν κρυφῶν ἄραδ.
 ἔσθισας ἀνδραμας ἀμαρτίας,
 ἐε τῶν κεντρωνούνην κἀμυστηρίων.
 ἐγὼ δὲ γινῶ ἀταλείως,
 ἐν μετακῶτα σοι κραιναίω.
 Κύριε, ὡρῖν ἐν λόγος [αἰσώχημαι αἰσότη με].
 Ἐλθε κατήλαβη ἀμαρτίας,
 ἔσθος ἀμαρτίας ὡδὴν ὡρῖν αἰσῶχηται.
 ἔσθισαι ἄραγε ἡ ψυχὴ μου. (σ. 128)
 φωσῶφάχοις ἔργοις τῆς μελανοίας μου,
 φωτῆς ὑπάρχων [ταρμίας].
 φωτῆς μοι ἐμθρησοῖ ῥυδρα.
 Κύριε, ὡρῖν ἐν λόγος ἀσώχημαι αἰσότη με].
 Ἢλλημαι. Κύριε, ἀφροσύνη,
 ἦλλημαι ῥυδία κ, ἀμωχατῶ σισαή.
 ἦλλημαι μάχων τῆ ἀδειμῶ.
 ἦλθον ἐν ἔξει τῆς συνηδῶν μου.
 ἦ δὲ γορή κατρωτόγη,
 ἦ λα ἰσανάου μου, αἰμοσι.
 Κύριε, ὡρῖν ἐν λόγος [αἰσώχημαι αἰσότη με].
 Θάρραιε ἔροί μοι σι, χριστέ μου (σ. 130)
 θρησῶν κ, αἰσῶχον κ, αἰσῶν προσιπῶν ἔλθω.
 θαυμα γενήσονται τῶ θαλάμω.
 θρησῶν κ, λαῖκα ψυχῶν τῶ θηρατῶ,
 θυῶ σοι δὲ ἐν καρδίῶ,
 θυῶσαν σὺν ἐλεφῶν μείστην.
 Κύριε, ὡρῖν ἐν λόγος [αἰσώχημαι αἰσότη με].

"Ὁτ ἀμίξιαν τῆ ψυχῆ μου. (σ. 127)
 ἔδω τοῖ τῶσθ μου τό μάταιον φρόνημα
 ἔδω σαρκίος τῶν θυῶν ἔρβητες,
 ἔδω σουτέγῶν, ἔξιν γηράσασαν,
 ἔδω ἐσῶτην ὠμωκίαν,
 ἔσῶν ὠμωκίαν μὴ ἔχων.
 Κύριε, ὡρῖν ἐν λόγος [αἰσώχημαι αἰσότη με].
 Κόσμον αἰσῶτας κ, τῶ ἐν ὠσῶμω,
 κῶσμον ἐνδῶν τῶ δέμω σου σὺν ἡρώτη.
 κῶσμος ὡρῶν σὺν ἐλεφῶν μείστην,
 κῶδῶ ἔσῶς, βυδρῶ, μὴ κατῶχῶ με.
 κ, τῶν ἀτόρῶσων κῶδῶν,
 κῶσμον κῶσῶν μὴ ἔχων.
 Κύριε, ὡρῖν ἐν λόγος [αἰσώχημαι αἰσότη με].
 Λέγω κῶσῶν τοῖ ἡμῶν κῶσῶν,
 κῶσῶν κατ' ἀφῶν τῶ ἔργω σὺν ἡρώτη.
 κῶσῶν μου σπόρος ἀναλοθησῶν,
 κῶσῶν κῶσῶν τῶ σὺν φιλῶσῶν.
 Μόγε ῥωθῶ, ἐδῶ μοι ῥωθῶν,
 κῶσῶν κ, ὠράλλων ἔξῶν.
 Κύριε, ὡρῖν ἐν λόγος [αἰσώχημαι αἰσότη με].
 Μάρτυρας ἔχω σῶσῶν κῶσῶν,
 κῶσῶν δὲ ἐν ἔργοις φωτῶν σὺν ἡρώτη.
 κῶσῶν δὲ ἐν, κ, σὺ ὁ ῥωθῶ μου,
 κῶσῶν κῶσῶν κῶσῶν ἔξῶν ἰσῶν δῶν.
 κῶσῶν σὺν ἀσῶσῶν σὺν ἡρώτη.
 κῶσῶν ὡδῶν κῶσῶν,
 Κύριε, ὡρῖν ἐν λόγος [αἰσώχημαι αἰσότη με].

